dr hab. Bronisław Młodziejowski, prof. WSFiP.

Wyższa Szkoła Finansów i Prawa w Bielsku-Białej
Wydział Prawa i Nauk Społecznych

Warszawa, dnia 21. marca 2023 roku

Sz. Pan
dr hab. Jarosław Dobkowski, prof. UWM
Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny
Nauki Prawne
UNIWERSYTETU WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
w OLSZTYNIE

Szanowny Panie Dziekanie!

Niniejszym przedstawiam recenzję rozprawy doktorskiej na stopień naukowy doktora nauk prawnych mgr Bartosza Klepczyńskiego, pt. „Modelowanie 3D w kryminalistyce i procesie karnym".

OCENA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ
Mgr Bartosza Klepczyńskiego

pt. MODELOWANIE 3 D W KRYMINALISTYCE I PROCESIE KARNYM

przygotowanej pod kierunkiem naukowym prof. zw. dr hab. Jerzego Kasprzaka

Ocena formalna

Przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska liczy 272 strony tekstu, w tym VIII rozdziałów merytorycznych (mylnie oznaczone ostatnie dwa sygnując je jako rozdział VII), poprzedzonych wprowadzeniem. Rozdziały merytoryczne zwieńczają wnioski,

bibliografię oraz wykazy tabel, zdjęć, wykresów – łącznie 98. Piśmiennictwo niestety nieponumerowane, 141 przypisów. Dobór piśmiennictwa uważam za poprawny, wyczerpujący podejmowaną problematykę.
Uchybieniem jest nieponumerowany spis piśmiennictwa zasadniczego oraz cytowanie nazwy własnej periodyku z małej litery (w jednym przypadku).

Tytuł pracy jest zasadniczo zgodny z zaprezentowanymi treściami, przy czym dodatkowo rozwinięte są obszerne treści z zakresu medycyny sądowej.

Język użyty w pracy jest wystarczająco precyzyjny, logiczny, spójny, umiejętnie podejmuje określanie danego stanu, łączy poszczególne frazy w całość, właściwie rozkłada akcenty, a także odważnie podejmuje dyskusję z tezami i stwierdzeniami innych autorów. Ma dobrze wyrobioną technikę pisarską.

Ocena merytoryczna

We wprowadzeniu Autor przedstawia hipotezy badawcze oraz zakres i przedmiot badań, a ponadto zastosowane metody badawcze. podstawowe informacje o stanie badań nad nowoczesnymi technikami badawczymi, które obrazują miejsce zdarzenia. Zdaniem Autora takimi nowymi technikami jest wykorzystanie potencjału technologicznego w trakcie toczących się czynności procesowych, właśnie modelowania 3D. Jednak możliwość wykorzystania tej techniki jest ograniczone, z powodu niewystarczających badań podstawowych oraz metodyki realizowanej na użytek prawa karnego.
Najważniejsze hipotezy jakie przyjął Autor, to:
„Zastosowanie skanowania 3D w kryminalistyce jest rzeczą konieczną ze względu na jakość i obiektywizm otrzymywanych wyników.
Zastosowanie skanowania 3D pozwoli w dużym stopniu na podwyższenie jakości prowadzonych czynności procesowych na miejscu zdarzenia.
Skanowanie 3D umożliwia zabezpieczenie śladów w sposób nieosiągalny dla technik standardowych.
Modele 3D uzyskane za pomocą skanu pozwalają na identyfikację grupową i indywidualną.
Obrazowanie miejsca zdarzenia za pomocą modelowania 3D poprawi jakość postrzegania i wizualizacji miejsca zdarzenia podczas postępowania przygotowawczego i sądowego.
Modelowanie 3D w kryminalistyce wymaga stworzenia jednolitych norm jakościowych i metodyki ich wykonywania w celu zapewnienia ich jakości.
Zastosowanie urządzeń do modelowania i skanowania 3D na miejscu zdarzenia wymaga wprowadzenia modyfikacji wytwarzanej na miejscu zdarzenia dokumentacji oraz wprowadzenia umocowań legislacyjnych związanych z jej zastosowaniem”/.
Wskazane treści mieszczą się w rozdziałach merytorycznych o następującym brzmieniu:
Rozdział I – Współczesne techniki wizualizacji w kryminalistyce;
Rozdział II – Techniki skanowania w 3D;
Rozdział III – Możliwości zastosowania skanowania 3D we współczesnej kryminalistyce;

Rozdział IV – Badanie dokumentów;
Rozdział V – Wykorzystanie technik 3D w przypadku badań odontoskopijnych;
Rozdział VI – Wykorzystanie techniki 3D w przypadku badań traseologicznych;
Rozdział VII – Zastosowanie modelowania 3D na potrzeby medycyny sądowej.
Rozdział VIII – Potencjalne kierunki rozwoju kryminalistyki z wykorzystaniem technologii 3D.

W rozbudowanych i precyzyjnych wnioskach Autor stwierdził m.in.:

- nowe technologie są w szybkim tempie wchłaniane przez kryminalistykę w obszarze badawczo-opiniodawczym a także w dokumentowaniu czynności procesowych
- skanowanie i modelowanie trójwymiarowe pojawia się coraz częściej w różnych ekspertyzach kryminalistycznych i medyczno-sądowych
- postawione hipotezy zostały zweryfikowane pozytywnie
-- stosowane dotychczas techniki dokumentowania fotograficznego powoli będą zastępowane nowoczesnymi technikami jak np. obrazów laserowych, radiowych, elektromagnetycznymi\
- technologia 3D będzie metodą z wyboru do dokumentowania miejsc zdarzenia o dużej powierzchni
- w przypadku trudno dostępnych obszarów lub też niebezpiecznych pól minowych technologia ta zapewni bezpieczeństwo ekipie oględzinowej
- w badaniach dokumentów, daktyloskopii a także w rekonstrukcji obrażeń trójwymiarowe skanowanie pozwoli na precyzyjne wnioski
- stosowanie nowych technologii obrazowania i wymiarowanie powinny być ściśle kontrolowane i poddawane ocenie przez organa procesowe

Moim zdaniem najważniejszym stwierdzeniem Autora, w wyniku przeprowadzonych badań jest teza, iż nowe technologie modelowania 3D są bardzo skuteczne w wielu czynnościach procesowych, a także w dokumentowaniu szeregu badań kryminalistycznych i sądowo-lekarskich. Muszą być jednak precyzyjnie nadzorowane i weryfikowane.

Przedłożoną mi do oceny pracę oceniam jako <u>bardzo dobrą</u> pomimo drobnych uchybień łatwych do usunięcia i wyrażam opinię, że rozprawa doktorska mgr Bartosza Klepczyńskiego spełnia warunki określone w art. 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65 z dnia 16 kwietnia 2003 roku, poz. 595, z póź.zm.).

Reasumując, zatem składam wniosek do Wysokiej Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie **o przyjęcie**

rozprawy doktorskiej i dopuszczenie mgr Bartosza Klepczyńskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.